

Nurmi-Sorilan osayleiskaava-alue

Täydentävät luontoselvitykset 2024 -osa 1

Päiväys **24.5.2024**

Laatija **Lauri Erävuori**

Projektinumero **12008332**

24.5.2024

Sisällysluettelo

1	Johdanto	3
2	Pitkäsaari	3
	2.1 Luontotyypit ja kasvillisuus	4
	2.2 Liito-oravan ja viitasammakon esiintyvyys	10
	2.3 Pesimälinnusto	11
	2.4 Johtopäätökset	11
3	Viitasammakkoalueiden tarkistukset	12
	3.1 Tulokset	13
	3.2 Johtopäätökset	19
4	Rumoottan perinnebiotoopit.....	20
	4.1 Tulokset	21
	4.2 Johtopäätökset	27
5	Lähteet	28

24.5.2024

Nurmi-Sorilan osayleiskaava-alue

1 Johdanto

Tämä selvitys on tehty Tampereen kaupungin toimeksiannosta Nurmi-Sorilan osayleiskaavan laatimiseen liittyen. Selvityksellä täydennettiin vuonna 2023 tehtyjä luontoselvityksiä. Täydennykset käsittävät kaikkiaan seuraavat täydennykset:

1. Pitkäsaaren kasvillisuus, luontotyypit sekä pesimälinnusto
2. Viitasammakon vuoden 2023 esiintymärajausten kartoitus sekä Kristillisen koulun lahdelman tarkistuskartoitus
3. Rumoottan kolmen perinnebiotooppikohteen tilan tarkistus
4. Lietetattaren esiintymäkartoitus
5. Tummaverkkoperhosen potentiaalisten esiintymisympäristöjen tarkistuskartoitus

Täydentävät selvitykset raportoidaan kahtena osana. Tämä osa 1 käsittää täydennykset 1-3.

2 Pitkäsaari

Pitkäsaaren kasvillisuus, luontotyypit ja pesimälinnusto kartoitettiin koko saaren osalta. Samassa yhteydessä tarkistettiin liito-oravan esiintyminen sekä viitasammakon esiintyminen saarella. Kartoitukset tehtiin 17.5.2024 sekä 23.5.2024. Pesimälinnusto kartoitettiin aamulla klo 5-7 välillä. Myös myöhemmin saadut havainnot luontotyyppikartoituksen yhteydessä kirjattiin. Pesimälinnustokartoitus tehtiin kahdesti. Kasvillisuus ja luontotyyppikartoitus tehtiin 17.5., ja sitä täydennettiin vielä 23.5., koska kasvillisuus oli vielä osin kehittymätöntä 17.5. Liito-oravan esiintyminen kartoitettiin 17.5. tutkimalla kaikki saaren kuusien ja haapojen tyvet. Viitasammakon esiintymistä kartoitettiin kertaalleen 17.5. päivällä ja illalla noin klo 22-23 välisenä aikana. 17.5.

24.5.2024

viitasammakko oli aktiivinen alueella, ja urokset ääntelivät aktiivisesti myös iltapäivällä. Sää oli aurinkoinen, heikko tuulinen, lämpötila oli noin +20. 23.5. sää oli aurinkoinen, heikkotuulinen, lämpötila oli aamulla noin +8, päivällä noin +24.

Suomen lajitietokeskuksen tietokannoissa Pitkäsaaresta on vuodelta 2019 havainto harmaalokista ja vuodelta 2023 selkälökista (ei pesimähavaintoja). Tampereen kaupungin rajapinta-aineistoissa on vastaava selkälökihavainto.

Maastossa rajattavina arvokkaina kohteina huomioitiin kasvillisuuden ja luontotyyppien osalta:

- Luonnonsuojelulain 64 § mukaiset suojeltavat luontotyypit
- Vesilain 2 luvun 11 § mukaiset suojeltavat vesiluontotyypit
- Metsälain 10 § mukaiset metsäluonnon erityisen tärkeät elinympäristöt
- Luontotyyppien uhanalaisuusluokituksen mukaiset uhanalaiset ja silmälläpidettävät luontotyypit sekä lajien uhanalaisuusluokituksen mukaiset uhanalaiset ja silmälläpidettävät sekä alueellisesti uhanalaiset lajit ja Pirkanmaan vastuulajit.
- Alueellisesti ja paikallisesti edustavat luontokohteet (mm. perinneympäristöjen luontotyypit, iäkstä puustoa sisältävät kohteet, geologisesti arvokkaat muodostumat)

Tunnetut ja maastotyössä löydetyt arvokkaat kohteet arvoitettiin luontoarvojen perusteella. Kohteiden arvotuskriteereinä käytettiin kohteen edustavuutta, luonnontilaisuutta, harvinaisuutta ja uhanalaisuutta.

2.1 Luontotyypit ja kasvillisuus

Pitkäsaari on puustoinen saari, jota luonnehtivat havusekametsät. Metsät ulottuvat rantaviivaan asti. Saaren länsipäässä ja länsiosan etelärannalla on rantakallioita sekä itäpäässä pienialaisia kalliopaljastumia. Puusto on mäntyvaltaista länsi- ja

24.5.2024

itäpäässä, keskiosa on paikoin rehevämpää, lehtomaista kangasta, jossa kuusi on valtalaji. Sekapuuna esiintyy koivua ja haapaa sekä yksittäisiä mäntyjä. Puusto on varttunutta eikä saarella juurikaan näy vanhoja kantoja. Lahopuuta on kohtalaisesti, näistä merkittävä osa on tuulenskaatoja.

Rannat ovat kapealti kivikkoiset ja metsämaa alkaa lähes välittömästi rannasta. Rannat edustavat järvien kivikko- ja lohkarerantoja. Rantakalliot edustavat järvien karuja rantakallioita. Sisempänä saaren länsipäässä olevat kalliopaljastumat ovat lähinnä kalliometsän luonteisia, osin poronjäkälien peittämiä pieniä kalliopaljastumia, joissa kasvaa yksittäisiä mäntyjä. Keskiosan kalliopinnat ovat kasvipeitteistä tuoretta kangasta. Saaren itäpäässä on kapealti ruovikkorantaa ja suojaisuuden seurauksena pohjoisrannalla on kapeita saraikkoja paikoitellen. Saaren itäpäässä on pieni varjoisa kalliojyrkänne.

Saaren ympäri kiertää polku ja rannoilla on useita paikkoja, joissa on vietetty aikaa (nuotiopohjia mm.). Saaren länsipää on osittain kulunut ilmeisesti suosituimpana retkeilypaikkana. Keskiosassa saarta ei ole selkeitä polkuja. Leiriytymispaikoilla on hieman roskia.

Pääosa saaren metsistä edustaa varttuneita havupuuvaltaisia tuoreita kankaita (Etelä-Suomessa vaarantunut luontotyyppi), lehtomaista kangasta esiintyy pieninä mosaiikkilaikkuina saaren keskiosassa. Metsät ovat kohtalaisen edustavia erityisesti saaren keskiosassa, jossa esiintyy sekapuustoista tuoretta kangasta. Puusto on kerroksellista ja monilajista, lahopuuta esiintyy paikoitellen. Hakkuujälkiä ei ole nähtävissä.

Kasvillisuus edustaa tyypillistä kangasmetsien lajistoa. Rantalajisto on vaatimatonta käsittäen kapeana kaistaleena paikoitellen saroja, järviruokoa ja yksittäisinä luhtakaistaleina kurjenjalkaa.

Kangasmetsien lajistossa vallitsevina ovat varvut; mustikka ja vähäisemmässä määrin puolukka. Pohjakerrosta luonnehtivat metsäkerrossammal, seinäsammal,

24.5.2024

varjoisammilla paikoilla laajojakin kasvustoja muodostava metsänliekosammal sekä kalliopinnoilla kynsisammalet, tierasammalet sekä poron- ja hirvenjäkälät.

Putkilolajisto käsittää seuraavat lajit: Mustikka, puolukka, ahomansikka, taikinamarja, järviruoko, pullosara, rönsyleinikki, maitohorsma, niittynätkelmä, nuokkotalvikki, isotalvikki, kevätpiippo, metsätähti, riidenlieko, hopeahanhikki, voikukka, pietaryrtti, keto-orvokki, kanerva, metsälauha, ahosuolaheinä, kallioimarre, sormisara, hietakastikka, nurmitädyke, aitovirna, kultapiisku, vadelma, karhunputki, kielo, metsäalvejuuri, metsäkorte, oravanmarja, metsäkurjenpolvi ja kevätlinnunherne.

Puusto koostuu männystä, kuusesta, ja rauduskoivusta. Pihlajaa, kiiltopajua ja katajaa esiintyy yksittäin. Haapaa esiintyy pieninä ryhminä, osa haavoista on kookkaita. Saaren keskiosassa on yksittäinen, kookas lehtikuusi. Erityisesti osa vanhoista männystä on komeita saarimäntyjä.

Kuva 1. Kulunutta länsipään kalliomännikköä.

24.5.2024

Kuva 2. Länsiosan rantakalliota.

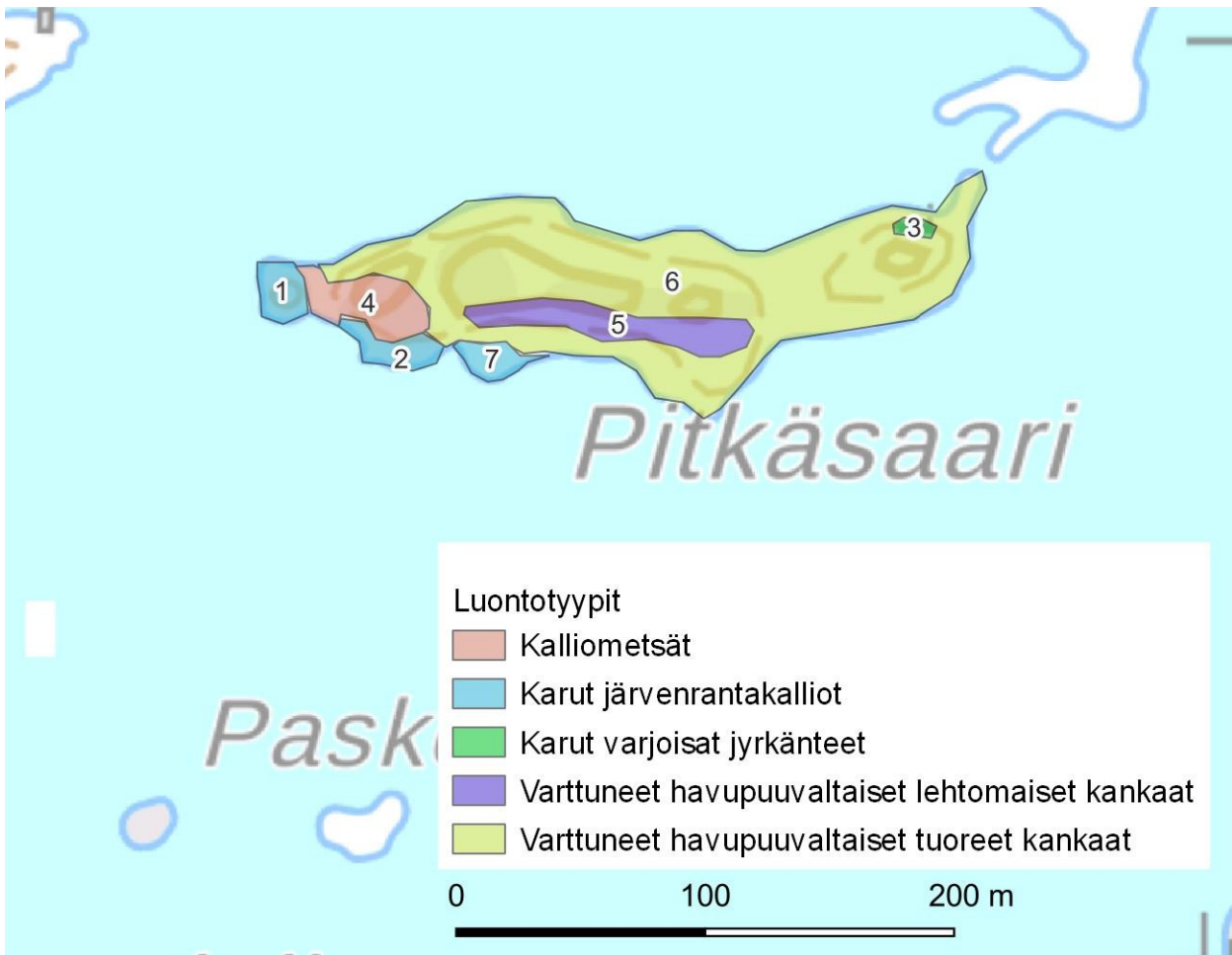
24.5.2024

Kuva 3. Saaren keskiosien kangasmetsää, joka on monilajinen- ja rakenteinen.

24.5.2024

Kuva 4. Pitkäsaaren luontotyytit.

Luontotyyppi	Kuvaus	Uhanalaisuus E-S	Uhanalaisuus FI	Edustavuus	Nro
Karut järvenrantakalliot	Länsikärjen karu rantakallio, joka osittain kulunut. Kasvillisuutta hyvin vähän.	LC	LC	Kohtalainen	1
Karut järvenrantakalliot	Etelärannan rantakallio, joka vaihettuu kalliometsiin ja kangasmetsään. Jonkin verran kulunut, mm. nuotiopaikka. Kasvipeite vähäinen.	LC	LC	Kohtalainen	2
Karut varjoiset jyrkänteet	Pohjoiseen avautuva pieni kalliojyrkänte (alle 3 m). Yläpuoli tuoretta kangasta, alapuoli sammalpeitteistä tuoretta kangasta. Jyrkänteen kalliopinnoilla yleisesti metsäkerrossammalta. Ei putkilokasvilajistoa.	LC	LC	Kohtalainen	3
Kalliometsät	Männyn luonnehtimaa kalliometsää, joka länsiosasta voimakkaasti	NT	LC	Kohtalainen	4

24.5.2024

Varttuneet havupuuvaltaiset lehtomaiset kankaat	kulunut. Itäosa kasvipeitteistä, osin tuoreen kankaan luonnehtimaa. Pienialaisia poronjäkälepintoja. Sekapuustoista lehtomaisen kankaan ja tuoreen kankaan mosaiikkia. Varvut vallitsevia, seassa paikoin oravanmarjaa, taikinamarjaa, kevätlinnunhernettä, valkovuokkoa, ahomansikkaa ja vadelmaa. Puusto varttunutta käsittäen haapaa, mäntyjä, kuusia ja koivuja.	NT	LC	Hyvä	5
Varttuneet havupuuvaltaiset tuoreet kankaat	Varttunutta sekapuustoista tuoretta kangasta. Keskiosissa kuusi valtapuu, muutoin mänty. Sekapuuna koivua ja paikoin haapoja. Lahopuuta paikoitelle kohtalaisesti. Puusto kerroksellista, monilajista.	VU	NT	Hyvä	6
Karut järvenrantakalliot	Etelärannan karu rantakallio. Kasvillisuus vähäistä, kangasmetsävaltaista. Osin voimakkaasti kulunut. Kalliopinnoilla lähinnä tierasammalia. Paikoin katajaa, mänty vallitseva.	LC	LC	Kohtalainen	7

2.2 Liito-oravan ja viitasammakon esiintyvyys

Saarella esiintyy kuusta sekapuuna lähinnä keskiosassa. Kookkaita haapoja on pieninä ryhminä niin ikään saaren keskiosassa. Itä- ja länsiosat ovat mäntyvaltaista. Lajista ei tehty havaintoja saaresta eikä kolopuita tai risupesiä havaittu lukuun ottamatta kahta tikan hakkaamaa, loppuun lahonnutta puuta. Nämä eivät sovellu enää kolopuiksi. Lähimmät liito-oravan elinympäristöt sijaitsevat Hangaslahden pohjoispuoleisella metsäalueella. Pitkäsaarella ei ole merkitystä lajin kulkuyhteytenä.

Saaren rannat ovat pääasiassa kalliorantoja tai kivikkoisia, metsämaahan suoraan vaihettuvia kovapohjaisia rantoja. Saaren itäpäässä on kapea Sali, jonka reunoilla on ruovikkoa ja pohjoisrannalla on kapealti rantavyöhykkeen saraikkoa. Viitasammakkoa ei havaittu saaren ranta-alueilta eivätkä rannat ole lajille erityisen suotuisia.

24.5.2024

2.3 Pesimälinnusto

Pitkäsaari sisältyi vuoden 2023 koko yleiskaava-alueen käsittävän pesimälinnustoselvityksen kartoitusalueeseen. Pitkäsaaresta tehtiin huomionarvoisista lintulajeista havainto selkälökista (ei pesivänä).

Pitkäsaari on kokonaan puustoinen, kangasmetsien luonnehtima saari, jonka etelärannalla ja länsikärjessä on rantakallioita ja pienialaisia kalliometsälaikkuja tai avokalliolaikkuja. Havupuut ovat vallitsevia ja lehtipuuta esiintyy sekapuuna, paikoin on haaparyhmiä. Rannan reunustassa on yksittäin harmaaleppää. Varsinaisia pensaikko- tai avomaita ei ole eikä luhtarantoja esiinny. Saaren linnusto on tavanomaista kangasmetsien lajistoa. Pesimälinnustokartoituksessa lukumääräisesti yleisin laji oli peippo. Pesimälajistoon kuuluvat peipon ohella talitiainen, pajulintu, sinitäinen, punarinta ja kalalokki (etelärannan kalliolla). Saarella on käpytikan reviiri. Saaren tuntumassa havaittiin nuolihaukka ruokailemassa. Pitkäsaaren itäpäässä, Typössaaren puolella rantaruovikossa oli silkkiuikkupari, jolla lienee pesä Typössaaren puolella. Rantasipi liikkui sekä Pitkäsaaren että Typössaaren pohjoisrannalla, laji ei pesi Pitkäsaarella. Saaren pesimälajistoon ei kuulu uhanalaisia tai lintudirektiivin liitteen I lajeja. Pesimälinnusto on tavanomaista sekametsien lajistoa. Saaren pienuudesta johtuen parimäärät ovat pieniä.

2.4 Johtopäätökset

Pitkäsaari on jokseenkin luonnontilainen, kangasmetsien luonnehtima pieni saari, jonka rannat ovat kivikkoisia, metsämaaksi välittömästi vaihtuvia lukuun ottamatta länsiosan pienialaisia järvenrantakallioita. Kangasmetsät ovat monirakenteisia ja edustavia. Saaren ympäri kiertää selkeä polku ja monin paikoin rannoilla on jälkiä retkeilystä, mm. nuotiopaikkoja.

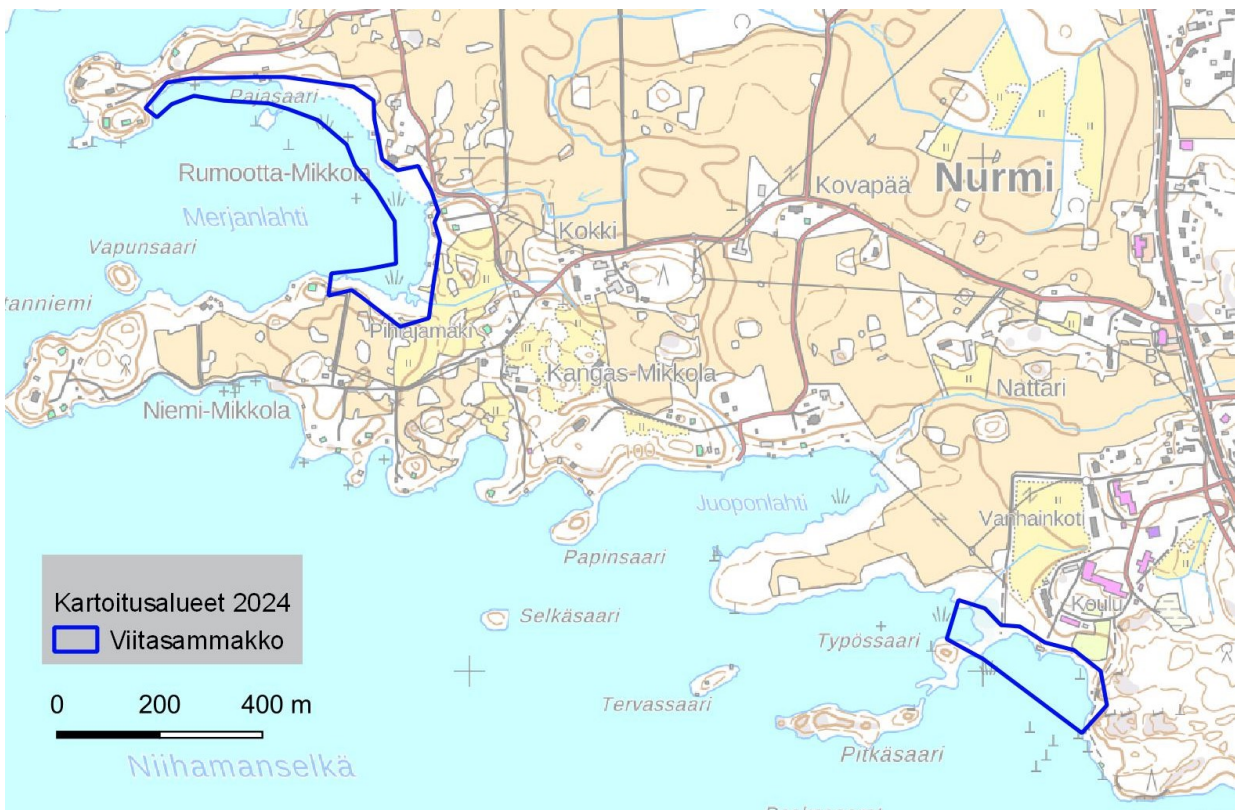

24.5.2024

Saaren linnusto on tavanomaista pienialaisen kangasmetsän lajistoa. Uhanalaisia lajeja ei havaittu. Saaren rannoilla ei ole viitasammakolle soveltuvaa ympäristöä eikä saarella esiinny liito-oravaa.

3 Viitasammakkoalueiden tarkistukset

Vuonna 2023 viitasammakon esiintymisalueiksi määritetyt alueet tarkistettiin vuonna 2024. Samalla kartoitettiin lajin esiintyminen Marjalahden alueella sekä Kristillisen koulun edustan lahdelmassa. Viitasammakkokartoitus tehtiin 17.5. ja 19.5.2024. Kartoitukset tehtiin iltopäivisin sekä iltahämärissä. Kohteet, joista ei tehty havaintoa 17.5. käytiin kartoittamassa toistamiseen 19.5. Molempina päivinä sää oli aurinkoinen ja heikkotuulinen/tuuleton, päivällä lämpötila oli noin +20 astetta ja illalla lämpötila laski noin +10 asteeseen (klo 22).

Kuva 5. Viitasammakon kartoitusalueet keväällä 2024.

24.5.2024

3.1 Tulokset

Vuonna 2023 rajatuilta Merjanlahden viitasammakon esiintymisalueilta tehtiin lajista havaintoja vastaavasti vuonna 2024. Arvioidut yksilömäärät ovat suunnilleen vastaavat kuin 2023. Kohteiden rajauksia hivenen tarkistettiin, joskin yksiselitteistä rajausta on mahdoton tehdä. Rajaus on tehty siten, että se käsittää lajille tyypilliset ominaiset ympäristöt (maatumarannat ja näiden reunustojen pensaikkoiset/puustoiset, kosteat ympäristöt). Uusia esiintymiä ei havaittu, eikä kartoitusalueeseen sisälly maatumarantoja rajattujen alueiden ulkopuolella, vaan rannat ovat kivisiä, avoimia ja metsämaahan paikoin jyrkästikin rajautuvia.

24.5.2024

Kuva 6. Viitasammakon lisääntymisalueet 2024. Numerot viittaavat tekstin kohdekuvauksiin.

Kohde	Kuvaus	Yksilömääräarvio 2024 / 2023
1	Nimettömän laskuojan suun pohjoispuoleinen maatumaranta. Poukamaan muodostunut yhtenäinen	200 / 200

24.5.2024

maatumaranta. Soidintavat yksilöt vesirajan tuntumassa, yksittäisiä myös sisempänä maatumarannalla. Avointa saraluhtaa ja järviruokokasvustoja. Maatumaranta rajautuu pohjoisessa kiinteistön reunan metsämaahan. Eteläosassa maatumaranta päättyy hieman ennen laskuojan suuta, joka ei ole lajille ominaista ympäristöä. Kaakkoisosassa on kapealti rehevää rantametsää, joka nousee jyrkästi tielle.

2 Pihlajamäen laskuojan poukama. 20 / 25

Ainoa kolmesta kohteesta, jossa on maatumarannalla vesiallikoita. Viitasammakot vesiallikon ympäristössä, osin ruovikon seassa. Koillinen osa lajille heikommin soveltuvaa, koska maatumaranta on hyvin kapea, eikä tältä osalta tehty havaintoja soidintavista koiraista. Reunaosissa jonkin verran suojaavaa pensaikkoja. Rajauksessa on maatumarantaan kytkeytyvät kosteat puustoiset alueet mukana. Kyseisillä osilla ei havaittu soidintavia yksilöitä, mutta lajin tiedetään kesäaikana voivan siirtyä myös kosteisiin metsiköihin.

3 Pajasaaren itäpuoleinen lahti. Alueen laajin, yhtenäinen maatumaranta, jossa luhta-alue 40 / 25

on noin 20-30 metriä leveä rajautuen lehtomaiseen kankaaseen. Saraluhtaa, jossa järviruokoa yleisesti. Soidinäännet pääasiassa vapaan vesialueen reunasta, mutta koko maatuma ranta lajin elinympäristöä. Pajasaaren ruovikot potentiaalista elinympäristöä niin ikään. Alue rajautuu lännessä ja idässä rakennettuihin kiinteistöihin. Kiinteistöjen kohdalla ranta ei ole lajille soveltuvaa (kivikkoinen, ei suojaavaa kasvillisuutta / rakennettua rantaa).

24.5.2024

Kuva 7. Kohteen 1 yhtenäistä maatumarantaa (yläkuva). Kohteen eteläreunassa maatumaranta on kapea rajautuen laskuojan suuhun (alakuva).

24.5.2024

Kuva 8. Kohteen 2 itäreunan kapeaa maatumarantaa (yläkuva) sekä edustavinta osaa, jossa on vesiallikko keskellä. Viitasammakkoja esiintyi myös taustan ruovikossa.

24.5.2024

Kuva 9. Kohteen 3 kapeahkoa, mutta pitkää maatumarantaa, joka rajautuu kapeaan, kosteaan rantametsään. Yläkuva: kohteen itäpää, alakuva: kohteen keskiosaa.

24.5.2024

Kristillisen koulun lahtialue kartoitettiin mukaan lukien Typössaaren pohjoinen lahdelta, joka silmämääräisesti on osa-alueen edustavin maatumaranta. Maatumarantaa, jossa esiintyy vesikasvillisuutta (saraikkoa, kortteikkoa, järvikortetta) ei esiinny osa-alueella muualla kuin Typössaaren pohjoisessa lahdelmassa ja vähäisessä määrin Typössaaren ja koulun rantasaunan välisessä poukamassa. Muut rannat ovat lajille lähtökohtaisesti sopimattomia suojaavan kasvillisuuden puuttuessa ja vesistön rajautuessa suoraan kivikkoiseen metsämaahan tai rakennettuun ympäristöön. Alueella kuunneltiin viitasammakkoa molempina seurantapäivinä iltapäivisin sekä iltahämärissä aina klo 23 asti. Lajista ei tehty havaintoja. Ruskosammakkoa esiintyy molemmilla maatumarannoilla.

3.2 Johtopäätökset

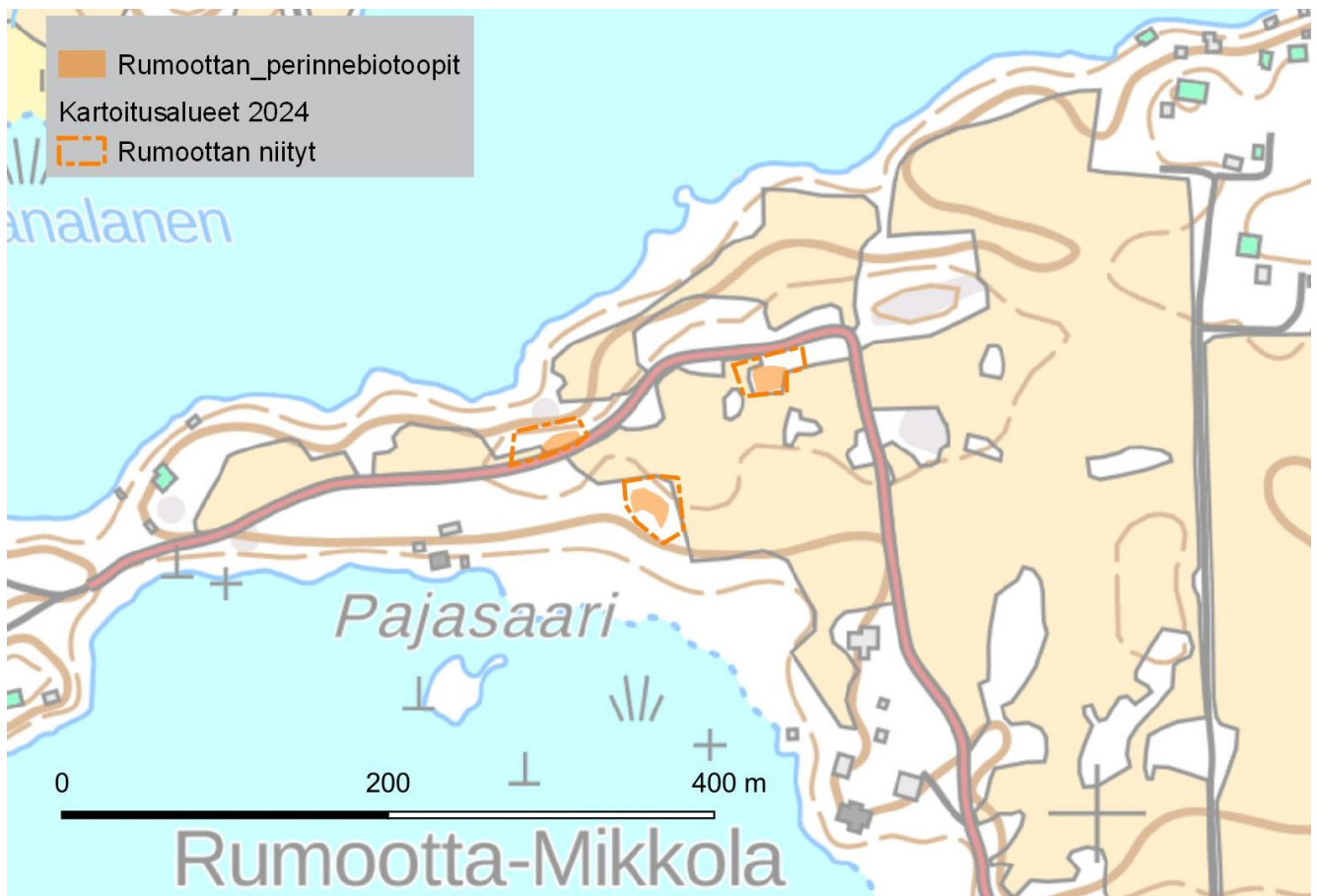
Vuoden 2024 viitasammakkotarkistukset vastaavat vuoden 2023 tehtyjä havaintoja aluerajauksineen sekä yksilömääräarvioineen. Uusia lajin esiintymiä ei selvitysalueilta havaittu eikä rantojen luonne huomioiden lajille ole selvitysalueilla muita potentiaalisia rantoja kuin Typössaaren pohjoispuolinen maatumaranta. Esiintymärajaus on tehty vähäisiä muutoksia vuoteen 2023 nähden, muuta yksiselitteistä esiintymän reunaa on mahdoton määrittää. Vuoden 2024 rajauksissa pääperuste on ollut rajata maatumarannat sekä niiden reunustan kosteat metsäkaistaleet osaksi esiintymää.

24.5.2024

4 Rumoottan perinnebiotoopit

Rumoottan alueelta tarkistettiin kolmen aiemmin perinnebiotoopiksi tunnistetun kohteen tila. Kartoituksen yhteydessä arvioitiin kohteiden perinnebiotooppipotentiali. Kartointu tehtiin 17.5. ja sitä täydennettiin vielä 23.5., jolloin kasvilajisto oli paremmin havaittavissa.

Kuva 10. Rumoottan vanhojen perinnebiotooppien kartoituskohteet. Kohteiden alkuperäiset rajaukset on esitetty oranssina pintana.

Rumootta-Mikkolan alueelta Pirkanmaan ELY-keskus on aikanaan rajannut kolme kohdetta potentiaalisina ketokohteina. Kohteita on kuvattu kuivahkoiksi niityiksi, joissa on viitteitä laidunnuksesta. Kohteet on luokiteltu potentiaalisiksi kasvikohteiksi. Tampereen Aitolahden ja Teiskon kulttuuriympäristöselvityksessä (Tampereen kaupunki 2015) Rumootta Mikkolan niityt on todettu aikanaan

24.5.2024

paikallisesti arvokkaaksi, jonka arvoperusteena on lajisto. Vuonna 2011 perinnebiotooppeja on ollut useampia pieniä laikkuja. Suomen lajitietokeskuksen aineistoissa alueelta ei ole lainkaan perinnebiotooppilajien havaintoja.

4.1 Tulokset

Koillinen niitty tai ketokohde sijoittuu pellon ja tien väliselle alueelle. Alkuperäisen rajauksen mukainen alue on umpeenkasvanut, nuoren lepikon luonnehtima ympäristö, jossa esiintyy myös hieman pajuja sekä runsaasti ilmeisimmin juhannusruusuja. Alkuperäisen kohderajauksen länsipuolella on pienialainen avoimempi laikku, jossa vallitsevana ovat niittyleinikki, koiranputki, vuohenputki, hietakastikka sekä paikoin esiintyvä juhannusruus, reunustat ovat lepän taimettamia. Muuta lajistoa edustavat mm. rönsyleinikki, kielo, niittynätkelmä, metsäkurjenpolvi, ja peltokorte. Edustavaa niittylajistoa ei esiinny. Kasvillisuus ei viittaa laidunnukseen, jota toki joskus alueella on voinutkin olla. Kohde ei edusta lajistollisesti varsinaisia perinnebiotooppeja. Kohteella on vähäistä perinnebiotooppipotentialia, mikäli sitä hoidettaisiin (niitto/laidunnus).

Kuva 11. Koillinen niitty. Kartoitusalue- ja kohderajaus katkoviivana, vanha kohderajaus oranssin värisenä alueena.

24.5.2024

Kuva 12. Koillinen niitty on suurimmaksi osaksi umpeenkasvanut (yläkuva). Kenttäkerroksessa vallitsevat tien tuntumassa kielo ja etäämpänä avoimilla laikuilla koiranputki ja niittyleinikki (alakuva).

24.5.2024

Lounainen niitty on yläosastaan täysin umpeenkasvanut. Alusta on vuohenputken peittämä ja koko alue on leppätaimikkoa. Aikaisemman rajauksen aluetta luonnehtii niin ikään lähes yksinomaan vuohenputken esiintyminen. Pohja on sammaloitunut laiteilta ja kohde vaikuttaa enemmänkin vanhalta pihapiiriltä.

Kuva 13. Lounainen niitty. Kartoitusalueerajaus katkoviivana, vanha kohderajaus oranssin värisenä alueena.

24.5.2024

Kuva 14. Lounaisen niityn avoimet osat ovat vuohenputken valtaamia, pohjakerroksessa on sammalpeitteisiä osia (yläkuva). Peltoon rajautuva alue on umpeenkasvanut.

24.5.2024

Itäinen niitty ei edusta niittyjä. Aikanaan rajatulla kohdalla on nykyisin lähinnä tienreunustan, hieman paahteisen metsänreunan lajistoa, joista valtalaji on kielo. Kohteen itäreuna on vanhaa peltoa. Tien reunustassa kuivimmilla paikoilla on hieman ahomansikkaa, yksittäinen vadelma sekä tieojassa yksittäinen poimulehti. Muutoin pinta on lähes kasvitonta tai kielon peittämää.

Kuva 15. Itäinen niitty. Kartoitusalueerajaus katkoviivana, vanha kohderajaus oranssin värisenä alueena.

24.5.2024

Kuva 16. Itäinen niitty on kielovaltaista tienvarsikasvillisuutta (yläkuva). Kapean peltokaistaleen kasvillisuus on tyypillistä vanhan pellon kasvillisuutta, jossa vuohenputki ja metsäkurjenpolvi ovat vallitsevia.

24.5.2024

4.2 Johtopäätökset

Vanhat niitty- tai ketoympäristöt ovat umpeenkasvaneet ja lajistollisesti voimakkaasti muuttuneet. Kohteet eivät edusta kasvilajistoltaan perinnebiotooppeja, vaan lähinnä vanhojen peltojen lajistoa tai kulttuurilajistoa. Perinnebiotooppipotentiali on korkeintaankin vähäinen kohteilla, ja kohteet edellyttäisivät säännöllistä hoitoa. Kohteet eivät liene olleet laidunnuksen piirissä ainakaan enää 2000-luvulla.

24.5.2024

5 Lähteet

Hyvärinen, E., Juslén, A., Kemppainen, E., Uddström, A. ja Liukko, U-M. 2019. Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus. ISBN: 978-952-11-4974-0.

Kontula, T. & Raunio, A. (toim.) 2018. Suomen luontotyyppien uhanalaisuus 2018: Luontotyyppien punainen kirja. Osa 2: Luontotyyppien kuvaukset. Suomen ympäristö 5/2018. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus. ISBN:978-952-11-4819-4.

LAJI.FI 2024: Suomen Lajitietokeskus. Havaintotiedot selvitysalueelta 3.5.2024.

Tampereen kaupunki 2024: Tampereen rajapintapalvelut (lajiesiintymät). 3.5.2024.

